

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน โทร. ๑๑๐, ๑๑๑ และ ๑๑๒

ที่ ลพ ๕๑๐๐๙/-

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการคุณธรรมจริยธรรมนำชีวิตข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง สังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดลำพูน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

ตามที่ได้อนุมัติให้จัดโครงการคุณธรรมจริยธรรมนำชีวิตข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ณ หอประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน นั้น

บัดนี้ การดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว จึงได้สรุปผลการดำเนินงาน
ตามโครงการฯ เพื่อรวบรวมข้อมูลดังกล่าว นำเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินโครงการฯ ในครั้งต่อไป
รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายพิชัย จาอาบาล)

หัวหน้าฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม รักษาการแทน
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

(นายตรณพัฒน์ อินดี)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

(นายนิรันดร์ ด่านไพบูลย์)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

30 ต.ย 63

(นายเสริมชัย ลีเขียววงศ์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

28 ก.ย. 2563

(นายภาณุพงศ์ ไชยวรรณ)

รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

๒๙ ก.ย. ๒๕๖๓

หัวหน้าฝ่าย	๒๕.๐.๖3
เจ้าหน้าที่	๒๕.๐.๖3
พิมพ์/ทวน	๒๕.๐.๖3

สรุปผลการดำเนินงาน
โครงการคุณธรรมจริยธรรมนำชีวิตข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ณ หอประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน
ในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

หลักการและเหตุผล

ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดลำพูน เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ข้อ ๒๗๖ กำหนดให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละตำแหน่งต้องได้รับการพัฒนาหลักสูตร ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน กำหนดให้ข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดทุกคนจะต้องยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม ประกอบกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนจะต้อง ดำเนินการเสริมสร้างและพัฒนาให้บุคลากรในสังกัดมีวินัยคุณธรรม จริยธรรมให้กระทำโดยการปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดีการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจ ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองให้ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้อง กับกฎหมายระเบียบหลักเกณฑ์ของทางราชการ สร้างขวัญและกำลังใจการจงใจหรือการอื่นใดในอันที่จะ เสริมสร้างและพัฒนาเจตนาดี จิตสำนึก และพฤติกรรมของบุคลากรป้องกันไม่ให้ข้าราชการในสังกัด กระทำผิดวินัยโดยเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัย ที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้ และมีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรในสังกัด ผู้ที่กระทำผิดวินัย ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนจึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้ตระหนักถึงการสร้างจิตสำนึก ให้มีวินัย และคุณธรรมจริยธรรม ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วัฒนธรรม ค่านิยม ด้วยการมีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน ประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชน

วัตถุประสงค์

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของบุคลากรในองค์กรถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จขององค์กร เมื่อบุคลากรในองค์กรยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริต เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน ก็จะส่งผลให้การปฏิบัติงานขององค์กรมีประสิทธิภาพ และ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น องค์กรจึงจำเป็นต้องพัฒนาให้บุคลากร มีคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแบบอย่างที่ดี ของสังคม เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติบ้านเมืองต่อไป และจะต้องมีความพร้อม ทั้งด้านคุณวุฒิ คุณธรรม และ ความประพฤติอยู่ในขั้นเพียงพอที่จะใช้งานได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างเสริมวินัย คุณธรรม และ จริยธรรมให้แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการครู ลูกจ้างและพนักงานจ้างในสังกัดองค์การ บริหารส่วนจังหวัดลำพูน เพื่อชี้บอกแนวทางและความคิดที่ถูกต้องและสร้างภูมิคุ้มกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึงได้ จัดโครงการคุณธรรมจริยธรรมนำชีวิตข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการครู ลูกจ้างประจำ และ พนักงานจ้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ โดยการฝึกอบรม เสริมสร้างความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม การฝึกปฏิบัติธรรม รักษาศีล เจริญจิตภาวนา และทำกิจกรรม จิตอาสาเพื่อสร้างจิตสำนึกในการทำความดี รู้จักการให้ การเสียสละ มีจิตอาสา ซื่อสัตย์ สุจริต และ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่โดยใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นเข็มทิศนำทาง สู่แนวทางการปฏิบัติพร้อมได้คัดเลือกให้รางวัลกับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการครู ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ที่ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเป็นการยกย่องเชิดชูให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการครู ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถือปฏิบัติเป็นตัวอย่างต่อไป

โครงการคุณธรรมจริยธรรมนำชีวิตข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
ในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒
ณ หอประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนได้จัดโครงการคุณธรรมจริยธรรมนำชีวิตข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัด ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยการฝึกอบรมเรื่องคุณธรรมจริยธรรมของบุคลากรในการปฏิบัติงาน และเรื่องวินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการครู ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถือปฏิบัติต่อไป ซึ่งมีผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓๒๓ คน โดยมีกิจกรรมรับฟังการบรรยาย เรื่อง คุณธรรมจริยธรรมของบุคลากรในการปฏิบัติงาน โดยวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน และการบรรยาย เรื่อง วินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น โดยสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดลำพูน

การบรรยาย เรื่อง คุณธรรมจริยธรรมของบุคลากรในการปฏิบัติงาน
โดยวิทยากรจากวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ความหมายของหลักธรรม

หลักธรรมประกอบด้วยคำศัพท์ ๒ คำ คือ หลักและธรรม ซึ่งสามารถให้นิยามความหมายของแต่ละคำได้ ดังนี้

๑. หลัก หมายถึง เสาที่ปักไว้ ที่ผูก ที่มั่น เครื่องหมาย เครื่องยึดเหนี่ยว เครื่องจับยึด สารที่มั่นคงอันเป็นที่ตั้ง

๒. ธรรม มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

๑) ธรรม หมายถึง คุณความดี คำสั่งสอนในศาสนา หลักประเพณีปฏิบัติในศาสนา ความจริง ความยุติธรรม ความถูกต้อง กฎ กฎเกณฑ์ กฎหมาย สิ่งทั้งหลายสิ่งของ

๒) ธรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นทั้งเหตุ ทั้ผลปรากฏการณ์ต่าง ๆ และตัวคำสอน เพื่อเป็นการปฏิบัติให้บรรลุถึงผล

๓) ธรรม นั้นมีความหมาย ๔ ความหมาย คือ ที่เป็นตัวธรรมชาติก็เรียกธรรมะ ที่เป็นกฎของธรรมชาติก็เรียกว่าธรรมะ ที่เป็นตัวหน้าที่ตามกฎธรรมชาตินั้นก็เรียกว่าธรรมะ ที่เป็นตัวผลที่เกิดจากหน้าที่นั้นก็เรียกว่าธรรมะด้วยเหมือนกัน ดังนั้น ธรรม คือ

(๑) ธรรมชาติ

(๒) กฎของธรรมชาติ

(๓) หน้าที่ตามกฎธรรมชาติ และ

(๔) ผลจากหน้าที่การนำหลักธรรมคำสอนมาใช้ในชีวิตประจำวันการนำหลักธรรมคำสอนมาใช้ในชีวิตประจำวัน มีดังนี้

๑. เว้นจากการทำชั่วและมุ่งทำความดี ทุกศาสนาสอนให้ละเว้นการทำความชั่ว และทำแต่ความดีทั้งสิ้นเพื่อให้ศาสนิกชนทั้งหลายเห็นคนดีนั่นเอง ถึงแม้แนวทางปฏิบัติของแต่ละศาสนาอาจมีข้อแตกต่างกันไป เช่น พระพุทธศาสนามีศีล คือ ข้อห้ามและธรรมะ คือหลักสำหรับเป็นข้อปฏิบัติ ศาสนาคริสต์มีบัญญัติ ๑๐ ประการ ศาสนาอิสลามสอนให้ยึดหลักศรัทธา ๖ ประการ และหลักปฏิบัติ ๕ ประการ เป็นต้น

๒. ความรัก ความเมตตา แต่ละศาสนากล่าวถึงความรักความเมตตาไว้มากมาย ทั้งหลักธรรมคำสอนในคัมภีร์และคำสอนแทรกไว้ในแต่ละตอนของคำสอนนั้นๆ บางครั้งก็มีคำสอนทำนองภาษิตเตือนใจ เช่น พระพุทธศาสนามีคติธรรมที่ยึดถือ เช่น เมตตาธรรมเป็นเครื่องค้ำจุนโลกและพึงเอาชนะความชั่วด้วยความดีในศาสนาคริสต์พระเยซูทรงสอนว่า จงรักพระเจ้าอย่างสุดใจสุดความคิด และสุดกำลัง และจงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตัวเอง ศาสนาอิสลาม ศาสดามุฮัมมัดก็ทรงกล่าว ผู้ใดขาดความเมตตาเพื่อนมนุษย์ผู้นั้นไม่ได้รับเมตตาจิตเช่นกัน ดังนั้น ทุกศาสนาจึงเน้นเรื่องความรัก ความเมตตา เพราะหากมนุษย์ทุกคนมีความรักความเมตตาอยู่ในใจแล้วก็จะไม่มีการเบียดเบียนกัน ต่างให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

๓. การเสียสละหรือการสังคัมสงเคราะห์ เมื่อมนุษย์มีความรักความเมตตาแล้ว ก็จะมีการเสียสละเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และให้การสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน ศาสนาต่าง ๆ จึงสอนให้สงเคราะห์กันด้วยความเมตตา กรุณาไม่ใช่ว่าหวังผลตอบแทน แต่เน้นการเสียสละด้วยความบริสุทธิ์ใจ เช่น พระพุทธศาสนามีหลักธรรมที่เรียกว่า สังคหวัตถุ ๔ ซึ่งได้แก่ ทาน ปิยวาจา อตถจริยา และสมานัตตา ศาสนาอิสลามได้มีการกำหนดหลักการให้ชาวมุสลิมมีการบริจาคทาน (ซากาต) แก่ผู้ยากจนหรือสมควรได้รับความช่วยเหลือในอัตราร้อยละ ๒.๕ ของรายได้ศาสนาคริสต์จะเน้นให้มนุษย์เสียสละ ให้อภัย เอื้อเฟื้อ โดยไม่หวังผลตอบแทน

๔. ความอุตสาหะและพัฒนาตนเอง ศาสนาต่างๆ สอนให้คนมีความเพียร อดทน ขยันขันแข็ง และมีความอุตสาหะ มีความพยายาม อันจะช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จและรู้จักพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เช่น พระพุทธศาสนาสอนให้คนเคารพในการศึกษา สรรเสริญความเจริญก้าวหน้า มีหลักคำสอน อิทธิบาท ๔ อันได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา มีคติเตือนใจ เช่น ความเพียรอยู่ในความสำเร็จอยู่ที่นั้น ศาสนาอิสลาม สอนให้คนใฝ่หาความรู้ตั้งแต่เกิดจนตายและมีคำสอนว่า ผู้ใดมีความพยายาม ผู้นั้นจะได้รับผลสำเร็จ หรือ คำสอนในศาสนาคริสต์ก็มีกล่าวไว้ว่า เราทั้งหลายภูมิใจความยากลำบาก เพราะรู้ว่าความยากลำบากนั้นทำให้เกิดอุปนิสัยที่ดี เป็นต้น

๕. ความยุติธรรม คำสอนทุกศาสนาเน้นเรื่องความยุติธรรม เพราะการที่สังคมจะอยู่ร่วมกัน โดยสันติสุขนั้น จำเป็นต้องมีหลักแห่งความยุติธรรมเป็นแกนกลาง พระพุทธศาสนาสอนไม่ให้อยู่ภายใต้อคติ ๔ ประการ คือ ฉันทาคติ โทสาคติ โมหาคติ และภยาคติ ศาสนาคริสต์มุ่งเน้นในการรักษาความยุติธรรมในสังคมว่าเจ้าทั้งหลายอย่าเห็นแก่หน้าผู้ใดในการพิพากษา จงฟังท่าน ผู้ใหญ่ ผู้น้อย เหมือนกัน เจ้าทั้งหลายอย่ากลัวผู้ใด เพราะการพิพากษานั้นเป็นการตัดสินของพระเจ้า หรือศาสนาอิสลามสอนให้ดำรงความยุติธรรม แม้จะกระหอบกระเทือนต่อตัวเจ้าของ ต่อมารดา บิดาหรือญาติ ไม่ว่าเขาจะเป็นคนมีหรือคนจน และอย่าถือตามอารมณ์ใครในการรักษาความยุติธรรม เป็นต้น

หลักธรรมสำคัญของพระพุทธศาสนา

๑. ขันธ ๕ หรือ เบญจขันธ คือ องค์ประกอบของชีวิตมนุษย์ที่ประกอบด้วยรูปและนาม
๒. อริยสัจ ๔ คือ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค
๓. ไตรลักษณ์ คือ ลักษณะทั่วไปของสิ่งทั้งปวง คือ อนิจจตา ทุกขตา อนัตตา
๔. พรหมวิหาร ๔ คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา
๕. สังคหัตถ์ ๔ คือ ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตา
๖. ขรवासธรรม ๔ คือ สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ
๗. บุญกิริยาวัตถุ คือ ทานมัย ศีลมัย ภาวนามัย อปายนมัย เวยยาวัจจมัย ปัตติทานมัย ปัตตานุโมทนามัย ธรรมัสสวนมัย ธรรมเทศนามัย ทิฐุชุกกัม
๘. สัมปรีชธรรม คือ ธรรมัญญตา อตถัญญตา อตตัญญตา มตตัญญตา กาลัญญตา ปริสัจญตา ปุคคลปโรปรัญญตา

การบรรยาย เรื่อง วินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น
โดยสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดลำพูน

การบรรยาย เรื่อง วินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น
โดยสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดลำพูน

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดลำพูน เรื่อง หลักเกณฑ์
และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำว่า “วินัย” มี ๒ ความหมาย คือ

๑. ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ
๒. ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมว่าสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้

“วินัย” มี ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๒. วินัยอย่างร้ายแรง

สถานโทษพนักงานส่วนท้องถิ่น มี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

สถานโทษทางวินัย ลูกจ้าง พนักงานจ้าง มี ๔ สถาน ได้แก่

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าตอบแทน
- (๓) ลดค่าตอบแทน
- (๔) ไล่ออก

ฐานความผิดทางวินัย มีทั้งหมด ๑๘ ฐาน ได้แก่

๑. ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ (ข้อ ๖)

๒. ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม (ข้อ ๗ วรรค ๑)

- ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ (ข้อ ๗ วรรค ๒)
- ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

“ฐานทุจริต” เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๗ วรรค ๓)

๓. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ (ข้อ ๘)

๔. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหะ/ไม่เอาใจใส่/ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของ
ราชการ/ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (ข้อ ๙ วรรค ๑)

- ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง (ข้อ ๙ วรรค ๒)

๕. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. และนโยบายของรัฐบาล (ข้อ ๑๐ วรรค ๑)

- ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการมติ ค.ร.ม. หรือนโยบายของรัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๐ วรรค ๒)

๖. ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และไม่ป้องกันภัยอันตรายนั้นจนเต็มความสามารถ (ข้อ ๑๑)

๗. ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ (ข้อ ๑๒ วรรค ๑)

- ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๒ วรรค ๒)

๘. ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

- แต่ถ้ามองว่าการปฏิบัติตามจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีให้ทบทวน ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือต้องปฏิบัติตาม (ไม่ผิดวินัยฐานนี้ หรือมีเหตุผลหย่อนโทษ) (ข้อ ๑๓ วรรค ๑)

- ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๓ วรรค ๒)

๙. ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน (ข้อ ๑๔) เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

๑๐. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๕ วรรค ๑)

- ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๕ วรรค ๒)

๑๑. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ (ข้อ ๑๖)

๑๒. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ (ข้อ ๑๗ วรรค ๑)

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๕ วัน) (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๑)

- ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๒)

๑๓. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย, ฐานไม่รักษาความสามัคคี, ฐานกลั่นแกล้งกัน, ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ (ข้อ ๑๘)

๑๔. ฐานไม่ให้การต้อนรับ, ฐานไม่ให้ความสะดวก, ฐานไม่ให้ความเป็นธรรม, ฐานไม่ให้การสงเคราะห์, ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ (ข้อ ๑๙ วรรค ๑)

- ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๙ วรรค ๒)

๑๕. ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน (ข้อ ๒๐)

๑๖. ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ข้อ ๒๑)

๑๗. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนกับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย (ข้อ ๒๒)

๑๘. ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่ว (ประพฤตชั่วไม่ร้ายแรง ประพฤติตนไม่สมควร) (ข้อ ๒๓ วรรค ๑)

- ฐานกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก (เว้นประมาท/ลหุโทษ) หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๒๓ วรรค ๒)

การมอบรางวัล “คนดีศรี อบจ.ลำพูน” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓

รายชื่อบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ได้รับรางวัล
“คนดีศรี อบจ.ลำพูน” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

กลุ่มที่ ๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่

นางปณิดา สิงหนาท ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายทะเบียนพัสดุและทรัพย์สิน
สังกัดกองพัสดุและทรัพย์สิน

กลุ่มที่ ๒ ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่

นางสาวนิตยา นันตะจันทร์ ตำแหน่งครู
สังกัดโรงเรียนบ้านป่าปวย

กลุ่มที่ ๓ ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง ได้แก่

นายदनัย ใจสั๊ก ตำแหน่งผู้ช่วยครู
สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

การมอบรางวัล “คนดีศรี อบจ.ลำพูน” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓

การมอบรางวัล “คนดีศรี อบจ.ลำพูน” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓

กิจกรรมจิตอาสาทำความสะอาดบริเวณสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

ผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมของบุคลากรในการปฏิบัติงาน สามารถนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปใช้ปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตได้ และเป็นการปลูกจิตสำนึก ให้บุคลากรมีทัศนคติ ค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต และเจตคติที่ดีต่อองค์กร ต่อการทำงาน ต่อเพื่อนร่วมงาน ต่อผู้มาขอรับบริการและต่อผู้บังคับบัญชา และส่งเสริมบุคลากรให้รักษาวินัยของข้าราชการ ลูกจ้างและ พนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น